

دکتر رابرت ای. پترسون، الهیات به معنای واقعی کلمه، جلسه ۸ پسر خداست و روح القدس خداست

رابرت پترسون و تد هیلدبرانت ۲۰۲۴ ©

این دکتر رابرت ای. پترسون در تدریس خود در مورد الهیات به معنای واقعی کلمه یا خدا است. این جلسه هشتم است. پسر خداست و روح القدس خداست.

ما با تأکید بر اینکه عیسی ما را در اتحاد با خود نجات می‌دهد، عصر آینده را می‌آورد و تنها پرستش شایسته خدا را دریافت می‌کند، به ارائه الوهیت مسیح ادامه می‌دهیم، که این باعث می‌شود من در مورد شمارش خود تردید کنم. به هر حال، عیسی ما را در اتحاد با خود نجات می‌دهد. رستگاری از ابتدا تا انتها کار خداست.

پدر آن را قبل از خلقت برنامه‌ریزی کرده است، افسسیان ۱:۴ و ۵، دوم تیموتائوس ۱:۹. پسر با مرگ و قیام خود نجات را محقق می‌کند، رومیان ۴:۲۵، اول قرنطیان ۱۵:۳ و ۴. روح القدس با گشودن قلب‌های ما به روی انجیل، نجات را اعمال می‌کند، اعمال رسولان ۱۶:۱۴. خداوند قلب لیدیا را گشود تا به آنچه پولس می‌گفت پاسخ دهد، اول قرنطیان ۱۲:۳. هیچ‌کس نمی‌تواند بگوید که عیسی در حقیقت خداوند است، مگر به وسیله روح القدس. خدای سه‌گانه هنگامی که مردگان را برای نجات نهایی زنده می‌کند، نجات را به کمال خواهد رساند.

رومیان ۸:۱۱ این کار را به روح القدس نسبت می‌دهد. عبرانیان ۹:۲۸ آن را به پسر نسبت می‌دهد. همانطور که بعداً خواهیم دید، پولس از کاربرد نجات به عنوان اتحاد با مسیح سخن می‌گوید.

اتحاد با مسیح، پیوند دادن روحانی ایمانداران توسط روح القدس به مسیح و نجات اوست. اتحاد با مسیح همان کار خاص است. پولس از دو طریق اصلی به اتحاد اشاره می‌کند.

اول، او از بودن در مسیح صحبت می‌کند. این عبارت اغلب، نه همیشه، اغلب مربوط به اتحاد با مسیح است. دوم، پولس از مؤمنانی صحبت می‌کند که در اعمال نجات بخش مسیح، یعنی مرگ او، با او متحد شده‌اند، رومیان ۶، ۲ تا ۶. رومیان ۶، ۸. کولسیان ۲، ۲۰.

رستاخیز او، رومیان ۶:۴، ۵ و ۸. افسسیان ۲:۵ و ۶. کولسیان ۳:۱. عروج او، ما برخاستیم، ما با او صعود کردیم. کولسیان ۳:۳. جلسه او، ما با او در آسمان نشستیم، افسسیان ۲:۶. و حتی آمدن دوم او، رومیان ما یک مکاشفه خواهیم داشت، کولسیان ۳:۲. وقتی عیسی ظهور کند، ما با او در جلال ظاهر خواهیم. ۸:۱۹. شد.

اتحاد با مسیح، شیوه‌ای جامع برای بیان این است که خداوند رستگاری را در ما به کار می‌گیرد. با پیوستن به مسیح، ما تولد تازه می‌یابیم، افسسیان ۲:۴ و ۵. عادل شمردگی، دوم قرنطیان ۵:۲۱. فیلیپیان ۳:۹. با پیوستن به مسیح، ما فرزندخواندگی را دریافت می‌کنیم، غلاطیان ۳:۲۶ تا ۲۹.

ما پایداری را دریافت می‌کنیم، رومیان ۸:۱ و آیات ۳۸ و ۳۹. با پیوستن به مسیح، رستاخیز را دریافت می‌کنیم، اول قرنطیان ۱۵:۲۲ و جلال را، کولسیان ۳:۴. به ما زندگی جدید، عدالت نجات بخش، فرزندخواندگی پایداری، رستاخیز و جلال، همه در مسیح، در اتحاد با او، داده می‌شود. ما دیده‌ایم که اتحاد با مسیح به عنوان جنبه‌ای از نجات، کار تنها خداست.

این روح القدس است که مؤمنان را در تمام دستاوردهای معنوی مسیح متحد می‌کند. و این اتحاد جامع است، شامل تمام عناصر مختلفی که کاربرد رستگاری را تشکیل می‌دهند. اما چگونه این اتحاد استدلالی برای الوهیت مسیح است؟ دیوید ولز به خوبی پاسخ می‌دهد، نقل قول، صحبت از بودن در یک معلم و مشارکت، در سطح هستی‌شناختی و اخلاقی در ظرفیت‌های آن معلم اگر آن معلم الهی نباشد، نامعقول خواهد بود، نقل قول نزدیک.

دیوید ولز، **شخصیت مسیح**، صفحه ۶۱. گفتن اینکه ما در فرشته جبرئیل هستیم یا با پولس رسول مُردیم، دفن شدیم و زنده شدیم، بی‌معنی است. گفتن اینکه ما از نظر معنوی به موجودات صرف، چه فرشته و چه انسان، پیوسته‌ایم، بی‌معنی است.

جایگاه مسیح در اتحاد نجات‌بخش، جایگاهی است که تنها خدا آن را اشغال کرده است. بنابراین، اتحاد با مسیح، نمایشی فراگیر و قدرتمند از الوهیت پروردگار ماست. عیسی عصر آینده را به ارمغان می‌آورد.

عهد جدید، عصر حاضر (اول تیموتائوس ۶:۱۷، تیطوس ۲:۱۲ (را با عصر آینده) مرقس ۱۰:۳۰، لوقا مقایسه می‌کند. عصر حاضر، عصر بین ظهور مسیح، به عهد عتیق و عصر آینده (آخرت (نگاه ۱۸:۳۰) می‌کند. عصر حاضر با شرارت (غلاطیان ۱:۴)، کوری معنوی (دوم قرنتیان ۴:۴ (و مرگ معنوی) افسسیان ۲ (مشخص می‌شود. عصر آینده با رستاخیز) لوقا ۲۰ (مشخص می‌شود. حیات ابدی) لوقا ۱۸:۳۰ (و ۲:۱ غنای فیض خدا) افسسیان ۲:۷ (مشخص می‌شود. من در یادداشت‌هایم به یک اشاره‌ی بد برخوردارم.

می‌خواهم ببینم می‌توانم سریع آن را اصلاح کنم یا نه. بله، می‌توانم. اشاره به عصر آینده که با رستاخیز مشخص می‌شود، باید در لوقا ۲۰:۳۴-۳۶ باشد. عصر آینده با رستاخیز، حیات جاودان، لوقا ۱۸:۳۰، و غنای فیض خدا، افسسیان ۲:۷، مشخص می‌شود. از دیدگاه عهد عتیق، تحقق اعصار از قبل فرا رسیده است.

اول قرنتیان ۱۰:۱۱، عبرانیان ۱:۲، در این روزهای آخر. عبرانیان ۹:۲۶، به طرز شگفت‌آوری، مؤمنانی که در عصر حاضر زندگی می‌کنند، قدرت‌های عصر آینده را تجربه می‌کنند. عبرانیان ۶:۵، پیش‌درآمدی از برکات بزرگتر آینده.

تمایز کلیدی دیگر، تمایز بین «از قبل» و «هنوز نه» است. از دیدگاه عهد عتیق، عهد جدید «از قبل» را ارائه می‌دهد، یعنی تحقق پیش‌بینی‌های نبوی در آمدن مسیح. با این وجود، در کنار «از قبل» در عهد جدید، هنوز نه «نیز وجود دارد، یعنی این واقعیت که بسیاری از پیشگویی‌ها هنوز محقق نشده‌اند».

تنش رایج بین «از پیش» و «نه هنوز» به ویژگی خاص عهد جدید کمک می‌کند. گذار از دوران عهد عتیق به عصر حاضر و از عصر حاضر به عصر آینده، تنها کار خداوند متعال است. با این حال، آشکار است که در عهد جدید، عیسی مسیح هم «از پیش» و هم «نه هنوز» را به ارمغان می‌آورد.

با این کار، کتاب مقدس به طور قدرتمندی عیسی را با خدا یکی می‌داند. عیسی مسیح هر دو عصر را به ارمغان می‌آورد. انجیل‌ها در درجه اول، «اکنون» و «هنوز نه» را به عنوان آمدن پادشاهی خدا، حال و آینده معرفی می‌کنند.

عیسی در موعظه‌هایش پادشاهی را آغاز می‌کند، زیرا به شاگردانش می‌گوید، نقل قول کنید، به شما عطا شده است که اسرار پادشاهی آسمان را بدانید. متی ۱۳:۱۱. عیسی پادشاهی را در جن‌گیری‌هایش می‌آورد.

اگر به واسطه روح خدا است که من دیوها را بیرون می‌کنم، پس پادشاهی خدا بر شما آمده است. متی ۱۲:۲۸. عیسی، پسر انسان، نیز پادشاهی کامل را خواهد آورد.

او با جلال عظیم باز خواهد گشت، بر تخت باشکوه خود خواهد نشست، ملت‌ها را داوری خواهد کرد و سرنوشت‌های ابدی را تعیین خواهد کرد. متی ۲۵:۴۱، ۴۶. در اعمال رسولان نیز همینطور است.

در آنجا، عیسی، که به آسمان عروج یافته است، اکنون هدایای توبه و بخشش را می‌دهد، همانطور که پطرس می‌گوید: «خدا او را به دست راست خود بالا برد تا رهبر و نجات‌دهنده باشد تا توبه و آمرزش گناهان را به اسرائیل عطا کند». اعمال رسولان ۵:۳۱ (اما زمان‌های تجدید قوا، همانطور که من از حضور خداوند نقل می‌کنم، در آینده خواهد بود).

و آنها زمانی خواهند آمد که پدر «مسیحی را که برای شما تعیین کرده بود، یعنی عیسی، بفرستد، که آسمان». باید او را بپذیرد تا زمانی که همه چیزهایی که از دیرباز به زبان پیامبران مقدسش گفته شده بود، احیا شود (اعمال رسولان ۳:۲۰ و ۲۱).

در رسائل ۲، عیسی «از پیش «و» هنوز نه «را می‌آورد. خدای پدر، ما را از قلمرو تاریکی‌های بخشیده و به پادشاهی پسر محبوبش منتقل کرده است، که در او ما رستگاری، یعنی بخشش گناهان را داریم. نقل قول بسته.

کولسیان ۱:۱۳ و ۱۴. اما رستاخیز ما تنها زمانی رخ خواهد داد که مسیح بازگردد و پادشاهی را به پدر منتقل کند. اول قرن‌تین ۱۵:۲۲ تا ۲۵.

اما آن روز هنوز در راه است، روزی که پادشاهی او به طور بیرونی و ابدی در آسمان‌های جدید و زمین جدید برقرار خواهد شد. مؤمنان مشتاق روزی هستند که پادشاهی، به عبارت دیگر، جهان، به پادشاهی پروردگار ما. و مسیح او تبدیل شود. و او تا ابد سلطنت خواهد کرد، مکاشفه ۱۱:۱۵.

این واقعیت که عیسی عصر حاضر و عصر آینده، و همچنین عصر حاضر و عصر آینده را به ارمغان می‌آورد، گواه روشنی بر الوهیت اوست. در نهایت، عیسی تنها شایسته‌ی خدا است. در پس‌زمینه‌ی عهد عتیق، که پرستش خدای یگانه‌ی زنده و حقیقی را فرمان می‌دهد، در حالی که هرگونه پرستش دیگری را محکوم می‌کند، عمل عهد جدید شگفت‌انگیز است.

این کتاب [همچنان توحید را تأیید می‌کند، اما همچنین تأکید می‌کند که تقدیم ارادت مذهبی به عیسی مسیح شایسته و ضروری است. او مورد پرستش قرار می‌گیرد، در ستایش‌های مقدس ستایش می‌شود، در سرودهای مذهبی مورد پرستش قرار می‌گیرد و در دعاها مورد خطاب قرار می‌گیرد. چهار روشی که عهد جدید نشان می‌دهد عیسی مسیح تنها شایسته خود خدا است، مورد پرستش قرار می‌گیرد.

پرستش. وفاداری مذهبی به عیسی شامل پرستش نیز می‌شود. پس از شفای یک مرد لنگ، عیسی اعمال خود، از جمله داوری، را با اعمال پدر برابر می‌داند.

نقل قول، پدر هیچ کس را داوری نمی‌کند، بلکه تمام داوری را به پسر سپرده است، تا همه پسر را همانطور که پدر را گرامی می‌دارند، گرامی بدانند. یوحنا ۵، ۲۲-۲۳. عیسی مسیح سزاوار تکریم الهی است.

در یوحنا ۹، به مردی که نابینا به دنیا آمده چنین افتخاری داده می‌شود. عیسی به او بینایی می‌دهد و می‌پرسد که آیا به پسر انسان ایمان دارد یا خیر. وقتی عیسی خود را به عنوان آن پسر انسان معرفی می‌کند، مرد پاسخ می‌دهد: «می‌دهد»: خداوند، من ایمان دارم».

و او را می‌پرستد. آیه ۳۸. شاید مشهورترین نمونه پرستش در انجیل‌ها، نمونه توماس باشد، که وقتی مسیح «رستاخیز یافته بر او ظاهر شد، در متن یونانی با فریاد به او گفت»: پروردگار من و خدای من

این را می‌گویم چون فرقه‌ها می‌گویند که توماس چیزی شبیه به «خدای من» به عنوان یک فریاد گفته است. به طور خاص، یوحنا نوشت و توماس به او گفت: «پروردگار من و خدای من». «پولس تعلیم می‌دهد که روزی همه در برابر عیسی تعظیم خواهند کرد و به خداوندی او اعتراف خواهند کرد».

فیلیپیان ۲: ۹-۱۱. پیشینه در اشعیا ۴۵ روشن می‌کند که همه سر تعظیم فرود خواهند آورد، اما کسانی که از خدا متنفرند محکوم خواهند شد، در حالی که فقط اسرائیلیان روحانی نجات خواهند یافت. اشعیا ۴۵: ۲۳-۲۵

فیلیپیان ۲: ۱۰-۱۱. عبرانیان ۱ تعلیم می‌دهد که پدر فرشتگان را به پرستش پسر هدایت می‌کند. بگذارید همه فرشتگان خدا او را پرستند.

عبرانیان ۱: ۶. نویسنده از جلسه مسیح، نشستن او در دنیای آسمانی، همانطور که متن پیرامون آن نشان می‌دهد، صحبت می‌کند. هنگامی که پسر پیروز به حضور خدا بازمی‌گردد، در آسمان پرستش زیادی صورت می‌گیرد. فرشتگان خوب با مسیح ارتباط برقرار می‌کنند، نه به عنوان یک هم‌تا، بلکه به عنوان مخلوقاتی با خالق خود.

آنها او را پرستش می‌کنند. مکاشفه همچنین از پرستش مسیح سخن می‌گوید. یوحنا در فصل ۵، لقب مورد علاقه خود برای مسیح، یعنی بره، را معرفی می‌کند و پرستش را توصیف می‌کند.

عیسی مانند «بره ای ایستاده است که گویی ذبح شده است»، که فرشتگان و رهبران در برابرش به خاک افتاده و او را پرستش می‌کنند. آیه ۶، ۸، آیه ۸. همچنین به ۴: ۱۰ مراجعه کنید. آنها سرود پرستشی برای او می‌خوانند، و پس از آن، همراه با فرشتگان بی‌شمار، با صدای بلند برای بره دعا می‌کنند و ستایش می‌نمایند.

در واقع، آنها پرستش را تکرار می‌کنند و به پدر و پسر، نقل قول، برکت و افتخار و جلال و قدرت را برای همیشه و ابد نسبت می‌دهند. مکاشفه ۵: ۱۱ تا ۱۳. انسان‌های رستگار شده و فرشتگان خوب از پرستش شدن امتناع می‌کنند.

اعمال رسولان ۱۴: ۱۱ تا ۱۶، پولس و برنابا. مکاشفه ۱۹: ۱۰ و ۲۲: ۸ و ۹. فرشتگانی که یوحنا در مقابلشان به زمین می‌افتد. می‌گویند: برخیز

حتی تظاهر به پرستش ما نکنید. ما بندگان خدا، بندگان شما هستیم. ما خدا را می‌پرستیم.

اما عیسی خداوند است و به درستی پرستش را از انسان‌ها و فرشتگان می‌پذیرد. ستایش‌های مذهبی پرستش‌های مذهبی به عیسی شامل ستایش‌های مذهبی، یعنی عبارات عبادی ستایش و پرستش می‌شود.

پطرس می‌نویسد، نقل قول می‌کند، در فیض و معرفت پروردگار و نجات‌دهنده ما عیسی مسیح رشد می‌کند. جلال از آن اوست، هم اکنون و هم تا ابد. آمین.

دوم پطرس ۳:۱۸. همچنین به عبرانیان ۱۳:۲۰ و ۲۱ مراجعه کنید. مکاشفه نیز همین کار را می‌کند، زمانی که یوحنا فرشتگان و انسان‌ها را در حال ستایش مسیح معرفی می‌کند و فریاد می‌زند: «شایسته است بره ذبح شده، قدرت و ثروت و حکمت و توانایی و احترام و جلال و برکت را بیابد».

مکاشفه ۵:۱۲. تنها خدا موضوع ستایش‌های مقدس است. و در عبرانیان ۱۳:۲۰ و ۲۱ و دوم پطرس ۳:۱۸. تنها عیسی ستایش شده است.

سرودهای مذهبی. ارادت مذهبی به عیسی شامل سرودخوانی نیز می‌شود. پولس دستور می‌دهد که از روح پر شوید، با مزامیر، سرودها و سرودهای روحانی با یکدیگر صحبت کنید، با تمام وجود برای خداوند آواز بخوانید و آهنگ بسازید.

افسیان ۱۸:۵، ۱۹. سرودهای مسیحی در اینجا برای خداوند و با اشاره به مسیح خوانده می‌شوند. سرودها. خطاب به مسیح سروده می‌شوند و الوهیت او را بیشتر برجسته می‌کنند.

دعاها. آخرین اثبات ارادت مذهبی ما به عیسی این است که در عهد جدید به او دعا می‌شود. ارادت مذهبی به عیسی شامل دعاها نیز می‌شود.

عیسی می‌گوید، نقل قول، هر آنچه به نام من بخواهید، من آن را انجام خواهم داد، تا پدر در پسر جلال یابد. یوحنا ۱۳:۱۴. درخواست کردن به نام عیسی به معنای نزدیک شدن به پدر با اطمینان بر اساس کار عیسی است.

به یوحنا ۱۶:۲۳ تا ۲۴ مراجعه کنید. شاگردان همچنین باید از خود پسر پرسند، نقل قول کنید، اگر چیزی به نام من از من بخواهید، آن را انجام خواهم داد. یوحنا ۱۴:۱۴.

پدر و پسر هر دو موضوع دعای مسیحیان هستند. همین موضوع را در سایر کتب عهد جدید نیز می‌یابیم. مردم همانطور که به خدا دعا می‌کنند، به عیسی نیز دعا می‌کنند.

استیفان، در حالی که سنگسار می‌شود، فریاد می‌زند و می‌گوید: «خداوند عیسی، روح مرا بپذیر»، اعمال رسولان ۷:۵۹. کتاب مقدس با دعایی به عیسی پایان می‌یابد. پس از اینکه یوحنا سخنان عیسی را ثبت می‌کند. «مطمئناً من به زودی می‌آیم»، مکاشفه ۲۰:۲۲، دعایی به مسیح اضافه می‌کند. «آمین. بیا، خداوند عیسی».

نتیجه‌گیری. دو انکار تاریخی مهم از الوهیت مسیح شایسته ذکر هستند. ایبونیسم و آریانیسم. قبلاً به شما گفته‌ام که چرا ما اساتید و اساتید بازنشسته این بدعت‌های عجیب و غریب را با نام‌های مرموز دوست داریم، زیرا آنها ما را مشغول نگه می‌دارند، زیرا شما به ما نیاز دارید.

ایبونیسم یک مکتب توحیدی یهودی بود که منکر خدا بودن مسیح بود. این مکتب معتقد بود که در هنگام غسل تعمید عیسی، مسیح به شکل کبوتری بر او عروج کرد. نزدیک به پایان زندگی عیسی، مسیح از او کناره گرفت.

برخلاف ایبونیسم، آریانیسم در درون کلیسا ظهور کرد. آریوس، که در سال ۳۳۶ درگذشت و این بدعت به نام او نامگذاری شده است، از بزرگان کلیسای اسکندریه بود. او با تأکید بر منحصر به فرد بودن و تعالی مطلق خدا، الوهیت کامل مسیح را انکار کرد.

در عوض، او معتقد بود که مسیح، کلمه، پسر، اولین و والاترین مخلوق خدا بود. پدر از طریق کلمه کار کرد و کار می‌کند. اما برخلاف خدا، کلمه آغازی داشت.

پسر ذاتاً با پدر متفاوت است. همه اینها ادعاهای آریوس اسکندری بود. شورای نیقیه در سال ۳۲۵ میلادی به درستی با تأیید الوهیت مسیح، آریانیسم را به عنوان یک بدعت محکوم کرد.

اعتقادنامه شورای نیقیه معمولاً اعتقادنامه نیقیه نامیده می‌شود. ما یک بار دیگر به آن مراجعه می‌کنیم. ما به خدای واحد، پدر قادر مطلق، خالق آسمان و زمین و همه چیزهای مرئی و نامرئی ایمان داریم.

و ما به یک خداوند، عیسی مسیح، پسر خدا، یگانه مولود، مولود از پدر خود پیش از همه اعصار، ایمان داریم. نور از نور، خدای حقیقی از خدای حقیقی، مولود، نه مخلوق، هم ذات با پدر، که از طریق او همه چیز به وجود آمد، که برای ما آدمیان و برای نجات ما از آسمان فرود آمد و به وسیله روح القدس و مریم باکره مجسم شد و انسان شد و برای ما در زمان پنطیوس پیلاطس مصلوب شد و رنج کشید و دفن شد و در روز سوم مطابق با کتب مقدس دوباره برخاست و به آسمان صعود کرد و در دست راست پدر نشسته است و دوباره با جلال خواهد آمد تا زندگان و مردگان را داوری کند و پادشاهی او را پایانی نخواهد بود. من بقیه اعتقادنامه را نمی‌خوانم زیرا قبلاً آن را خوانده‌ایم و من تازه خواندن بخش مسیح‌شناسی را تمام کردم.

، کلیسا به درستی الوهیت مسیح را تعلیم می‌دهد، زیرا کتاب مقدس به روشنی این را بیان می‌کند. عهد جدید، عیسی را با خدا یکی می‌داند. عیسی با او ارتباط برقرار می‌کند.

عیسی عصر آینده را می‌آورد. عیسی تنها شایسته‌ی خدا است و از او اطاعت می‌شود. در واقع، عیسی به الوهیت خود شهادت می‌دهد.

ما این را یک دسته جداگانه قرار نمی‌دهیم زیرا شامل هر پنج دسته می‌شود. عیسی وقتی متون عهد عتیق را در مورد خود به کار می‌برد، خود را با خدا یکی می‌داند. مکاشفه ۱:۱۷ و ۱۸.

او می‌گوید که کارهای خدا را انجام می‌دهد. داوری، یوحنا ۵:۲۲، ۲۳. زنده کردن مردگان، یوحنا ۵:۲۸، ۲۹.

و تعیین سرنوشت نهایی، متی ۲۵:۳۱ تا ۴۶. عیسی مؤمنانی را که با او در اتحاد هستند نجات می‌دهد. یوحنا ۱۴:۲۰ و ۱۷:۲۳.

عیسی می‌گوید که او عصر آینده را می‌آورد. متی ۱۲:۲۸، ۲۵، ۳۴، ۴۱. و او تنها از خدا اطاعت می‌کند.

یوحنا ۱۴:۱۳ و ۱۴. یوحنا ۲۰:۲۸. آمین و آمین.

، ما نشان داده‌ایم که عهد عتیق و عهد جدید هر دو اعتراف می‌کنند که تنها یک خدا وجود دارد. علاوه بر این، دلیلی برای الوهیت پدر و دلیلی برای الوهیت پسر ارائه کرده‌ایم. بحث در مورد الوهیت روح القدس باقی مانده است.

همانطور که این کار را انجام می‌دهیم، باید به طور خلاصه اشاره کنیم که مطالب اینجا پراکنده‌تر از مطالب مربوط به پدر است که در همه جا وجود دارد، و همچنین پسر که آن هم بسیار رایج است. بسیار رایج‌تر از الوهیت روح. چگونه این را توجیه می‌کنیم؟ زیرا پسر منجی است و ما برای نجات به او ایمان داریم.

ما به روح القدس برای نجات ایمان نداریم. روح القدس ما را قادر می‌سازد تا به مسیح برای نجات ایمان داشته باشیم و وظایف خاصی را انجام دهیم، اما او نجات دهنده نیست. او برای ما نمرد و زنده نشد، و او هدف ایمان نجات بخش نیست.

در داستان کتاب مقدس، اگر بخواهید، خدا کارگردان و تهیه‌کننده است. مسیح ستاره است، نه روح. ما ستاره‌های مشترک هستیم و روح القدس، گمان می‌کنم می‌توانیم بگوییم که بازیگر مکمل است، و قصد بی‌احترامی به روح القدس را نداریم، که مانند پدر و پسر، خود خداست، عضوی از تثلیث مقدس برای همیشه.

ستایش خداوند. قبل از صحبت در مورد الوهیت روح و اثبات آن، باید سریعاً بگوییم که روح، یک شخص است و نه یک نیرو. کتاب مقدس، روح القدس را به عنوان یک شخص معرفی می‌کند، نه یک نیروی غیرشخصی.

روح القدس شخصی است، همانطور که در چگونگی داشتن ویژگی‌های شخصی، انجام خدمات شخصی و تأثیرپذیری او به عنوان یک شخص دیده می‌شود. روح القدس ویژگی‌های شخصی دارد. مشکل کوچکی در یادداشت‌های من وجود دارد که بابت آن عذرخواهی می‌کنم.

عناصر شخصیت عبارتند از هوش، اراده و احساس، و کتاب مقدس هر سه مورد را به روح القدس نسبت می‌دهد. روح القدس دارای هوش است، زیرا عیسی وعده می‌دهد که وقتی شاگردانش به خاطر عیسی مورد آزار و اذیت قرار می‌گیرند، روح القدس از طریق آنها صحبت خواهد کرد، متی 10:19 و 20. عیسی وعده می‌دهد که پس از بازگشت به سوی پدر، روح القدس شاگردان را تعلیم خواهد داد، سخنان عیسی را به آنها یادآوری خواهد کرد، یوحنا 14:26، و آنها را به سوی تمام حقیقت هدایت خواهد کرد، یوحنا 16:13.

پولس تعلیم می‌دهد که تنها روح، به نقل از اول قرن‌تین ۱:۲، افکار خدا را می‌داند. روح اراده یا خواست دارد، زیرا اگرچه به مؤمنان گفته شده است که به دنبال عطایای معنوی باشند، به نقل از اول قرن‌تین ۱۱:۱۲، یک روح واحد در تمام این عطایا فعال است و به هر کس بر اساس اراده خود، یعنی روح، عطایا را می‌دهد. روح عطایای معنوی را به هر نحوی که صلاح بداند، به او عطا می‌کند.

روح دارای احساس است، زیرا فقط انسان‌ها می‌توانند غمگین شوند، و پولس می‌گوید که روح می‌تواند غمگین شود. او هشدار می‌دهد، روح القدس خدا را غمگین نکنید. شما توسط او برای روز رستگاری مهر و موم شده‌اید.

روح القدس خدمات شخصی انجام می‌دهد. روح، خدماتی را انجام می‌دهد که فقط اشخاص انجام می‌دهند. بله، این هم یک قیاس منطقی دیگر است.

اشخاص، خدمات خاصی را انجام می‌دهند. روح القدس برخی از آن خدمات را انجام می‌دهد. بنابراین، روح القدس یک شخص است.

در واقع، اولین جمله باید این باشد که فقط اشخاص، خدمات خاصی را انجام می‌دهند. عیسی گفت، من از پدر خواهم خواست. او مشاور دیگری به شما خواهد داد تا همیشه با شما باشد، تا همیشه با شما باشد. یوحنا ۱۴:۱۶.

روح، تعالیم عیسی را جاودانه می‌کند، بر او شهادت می‌دهد و او را جلال می‌دهد. او آنچه را که عیسی می‌گوید از ذهن او خواهد گرفت و به شما اعلام خواهد کرد، یوحنا ۱۴:۱۶. وقتی آن مشاور که من از جانب پدر نزد شما می‌فرستم بیاید، روح راستی که از پدر صادر می‌شود، او درباره من شهادت خواهد داد، یوحنا ۱۵:۲۶.

او مرا جلال خواهد داد، یوحنا ۱۴:۱۶. نیروهای غیرشخصی مردم را به گناه محکوم نمی‌کنند، بلکه روح القدس این کار را می‌کند، همانطور که عیسی می‌گوید. وقتی او بیاید، جهان را در مورد گناه، عدالت و داوری محکوم خواهد کرد، یوحنا ۱۸:۱۶.

پولس نیز همین را تعلیم می‌دهد. خود روح القدس، نقل قول، با ناله‌های ناگفته برای ما شفاعت می‌کند، رومیان ۸:۲۶. روح القدس ما را اطمینان می‌دهد.

او خود با روح ما شهادت می‌دهد که ما فرزندان خدا هستیم، رومیان ۸، ۱۶. و او حیات می‌بخشد، نقل قول حرف می‌کشد، اما روح حیات می‌بخشد، نقل قول نزدیک، دوم قرنتیان ۳:۶. می‌توان به روح القدس کفر گفت، مرقس ۳:۲۹. به او دروغ گفته شد، اعمال رسولان ۵:۳. مورد آزمایش قرار گرفت، آیه ۹. با او مخالفت شد، اعمال رسولان ۷:۵۱.

اندوهگین، افسسیان ۴:۳۰. خاموش، اول تسالونیکیان ۵:۱۹. و توهین شده، عبرانیان ۱۰:۲۹.

یعنی او همانطور که یک شخص تحت تأثیر قرار می‌گیرد، تحت تأثیر قرار می‌گیرد. در مجموع، روح القدس یک نیروی غیرشخصی نیست، بلکه شخصی است که مؤمنان او را همانطور که عیسی پیشگویی کرده است می‌شناسند، یوحنا ۱۴:۱۷. شما او را می‌شناسید زیرا او با شما می‌ماند و در شما خواهد بود، یوحنا ۱۴:۱۷.

و او شخصی است که ما با او رفاقت داریم، نقل قول می‌کنیم، فیض خداوند عیسی مسیح و عشق خدا و رفاقت روح القدس با همه شما باد، دوم قرنتیان ۱۳:۱۳. او با پایه گذاری این پایه برای تأیید اینکه روح یک شخص است، نه صرفاً یک نیرو، یک شخص قدرتمند، یک شخص قدرتمند است، اما او صرفاً یک نیرو نیست. او شخصی است که در میان چیزهای دیگر قدرتمند است.

اکنون نکته اصلی خود را تأیید می‌کنیم: پدر خداست، پسر خداست و روح القدس خداست. روح القدس یک شخص است، حتی یک شخص الهی. او خداست.

الوهیت روح، که به دلایلی که قبلاً ذکر شد به اندازه الوهیت مسیح برجسته نیست، با این وجود در این دیده می‌شود که او دارای صفات الهی است، شماره یک، اعمال الهی انجام می‌دهد، شماره دو، و نامی دارد که با نام خدا قابل تعویض است، شماره سه. روح دارای صفات الهی است. کتاب مقدس صفاتی را به روح نسبت می‌دهد که فقط خدا دارد، از جمله حقیقت، تقدس، قدرت، دانش و ابدیت.

دو مورد از ویژگی‌های الهی روح القدس با نام‌های او گره خورده است. او، به نقل از یوحنا ۱۴:۱۷، یوحنا یوحنا ۱۶:۱۳، روح حقیقت است، زیرا او کار خدا را در آشکار کردن عیسی به شاگردانش انجام می‌دهد، ۱۵:۲۶. یوحنا ۱۵:۲۶، و ۱۶:۱۳ تا ۱۵. علاوه بر این، او روح القدس است زیرا نامش او را به قدوسیت خدا می‌دهد، به روشی که فقط شایسته خود خداست، مرتبط می‌کند.

بنابراین، حقیقت و تقدس به نام روح مقید هستند تا او را به عنوان یک شخص الهی نشان دهند. هنگامی که روح القدس با قدرت از طریق پولس برای انجام معجزات رسولی کار می‌کند، رومیان ۱۵:۱۹، قدرت الهی خود را آشکار می‌کند. علاوه بر این، روح دارای دانش الهی است، نقل قول از: روح همه چیز را جستجو می‌کند حتی اعماق خدا را، اول قرنتیان ۲:۰. روح القدس همچنین دارای ویژگی ابدیت خدا است، همانطور که عبرانیان با پیوند دادن روح با قربانی مسیح نشان می‌دهد.

او، نقل قول از عیسی، نقل قول از او، به واسطه روح جاودانی خود را بی‌عیب و نقص به خدا تقدیم کرد. عبرانیان ۹:۱۴. روح القدس کارهای الهی انجام می‌دهد. روح کارهای خاصی را انجام می‌دهد که فقط خدا انجام می‌دهد. روح در کار خلقت، پیدایش ۱:۱ و ۲، و در تولید کتاب مقدس، دوم پطرس ۱:۲۰ تا ۲۱، نقش دارد.

اما مشهورترین اثر او به رستگاری می‌پردازد. روح، عیسی را از مردگان برخیزاند. اگرچه کتاب مقدس معمولاً پدر را مسئول این کار می‌داند، اما روح القدس نیز در این امر نقش دارد.

در واقع، عیسی، نقل قول، به واسطه رستاخیز مردگان، به عنوان پسر قدرتمند خدا بر اساس روح قدوسیت منصوب شد، رومیان ۱:۴. خدای روح نیز نجات ما را اعمال می‌کند. او ما را با مسیح متحد می‌کند، اول قرنیتیان ۱۳:۱۲. او فرزندخواندگی را برای ما اعمال می‌کند، رومیان ۸:۱۵. تولد تازه، یوحنا ۳:۸، تیتس ۳:۵. روح برای تقدیس ما اعمال می‌شود، دوم تسالونیکیان ۲:۱۳، و عادل شمردگی، اول قرنیتیان ۶:۱۱. روح همچنین در زنده کردن ما از مردگان نقش دارد، رومیان ۸:۱۱. در واقع، داشتن روح مترادف با داشتن نجات است، نقل قول، اگر کسی روح مسیح را نداشته باشد، به او تعلق ندارد، رومیان ۸:۹. فقط خدا در قوم خود ساکن است. عیسی پیش‌بینی می‌کند که روح در ما ساکن خواهد شد، یوحنا ۱۴:۱۶-۱۸. و حداقل در شش جا، پولس می‌گوید که روح القدس در قوم خدا ساکن است، رومیان ۸:۹ و ۱۱، اول قرنیتیان ۳:۱۶، ۶:۱۹، دوم قرنیتیان ۱:۲۱-۲۲، دوم تیموتائوس ۱:۱۴. در عیسی پیشگویی شده که روح این کار را انجام خواهد داد، یوحنا در شش جا، پولس می‌گوید که این پیشگویی به حقیقت پیوست، رومیان ۸:۹ و ۱۱، اول ۱۶-۱۷. اول قرنیتیان ۳:۱۶ و ۶:۱۹، دوم قرنیتیان ۱:۲۱-۲۲، دوم تیموتائوس ۱:۱۴. نام روح القدس با نام خدا قابل تعویض است.

لوقا در اعمال رسولان ۵ به این موضوع اشاره می‌کند، زمانی که پطرس با حنانيا و سفیره در مورد دروغ‌هایشان، روبرو می‌شود. پطرس حنانيا را سرزنش می‌کند و می‌گوید وقتی او به روح القدس دروغ می‌گوید، نه به انسان‌ها بلکه به خدا دروغ می‌گوید، آیات ۳ و ۴. پطرس تعلیم می‌دهد که مسیحیان معبد خدا هستند، اول قرنیتیان و معبد روح القدس هستند، ۶:۱۹. بنابراین روح با خدا قابل تعویض است. نام او با نام خدا برابر، ۳:۱۶ است.

علاوه بر این، روح القدس یکی از شخصیت‌های تثلیث است. روح از پدر و پسر متمایز است، اما با آنها برابر است. او به عنوان تنها خدا می‌تواند با پدر و پسر مرتبط باشد.

روح القدس از پدر و پسر متمایز است. انجیل، رسالات و مکاشفه این را نشان می‌دهند. روح القدس یک شخص متمایز از الوهیت است.

پس از غسل تعمید عیسی، آسمان‌ها، به نقل از، ناگهان برای او گشوده شدند و او روح خدا را دید که مانند کبوتری فرود آمد و بر او فرود آمد. و صدایی از آسمان آمد که گفت: این پسر محبوب من است که از او بسیار خوشنودم. متی ۳: 16-17. پدر، پسر و روح القدس همزمان در غسل تعمید عیسی حضور دارند.

عیسی از آب بیرون می‌آید، روح بر او نازل می‌شود و پدر سخنان محبت‌آمیز و شادی‌بخش می‌گوید. در پایان انجیل یوحنا، مسیح برخاسته از مرگ، شاگردانش را برکت می‌دهد. درود بر شما

همانطور که پدر مرا فرستاد، من نیز شما را می‌فرستم. پس از گفتن این، بر آنها دمید و گفت: «روح القدس را بیابید.» یوحنا ۲۰: 21-22. عیسی با فرستادن شاگردان، خود را از پدری که او را فرستاده بود، متمایز می‌کند.

و در یک عمل نبوی، او روح القدس را بر آنها می‌دمد تا آنها را برای موعظه انجیل توانمند سازد. ما در اینجا نشان می‌دهیم که روح القدس به طور مداوم با پدر و پسر اشتباه گرفته نمی‌شود، بلکه از آنها متمایز است و به عنوان چیزی متمایز از آنها ارائه می‌شود. پولس پس از اعلام اینکه تمام وعده‌های خدا در مسیح تحقق یافته‌اند، می‌نویسد، نقل قول می‌کند: اکنون این خداست که ما را با شما در مسیح تقویت می‌کند و ما را مسح کرده است.

او همچنین مهر خود را بر ما زده و روح را به عنوان پیش‌پرداخت در قلب‌های ما قرار داده است. دوم قرن‌تیان رسول در حالی که با سخنان اطمینان‌بخش از خود در برابر حملات دشمن دفاع می‌کند، خدای ۲۲-۲۱:۱ پدر، مسیح و روح را از هم متمایز می‌کند. در مکاشفه، که ویژگی‌های یک نبوت و یک رساله را در خود جای داده است، یوحنا با یک سلام و درود آغاز می‌کند.

او به هفت کلیسا در آسیا نوشت: «فیض و آرامش از جانب آن که هست، آن که بود و آن که خواهد آمد، و از جانب هفت روح پیشگاه تخت او، و از جانب عیسی مسیح، شاهد امین، نخست‌زاده از میان مردگان، و فرمانروای پادشاهان زمین، بر شما باد.» مکاشفه ۴:۱-۵. در کنار عیسی مسیح، آن جاودانه بر تخت، خدای پدر، و هفت روح، روح القدس، را می‌یابیم. هفت روح و هفت روح خدا، مکاشفه ۵:۴ و ۵:۶، به طور خلاصه نامگذاری‌های مجازی برای عملکرد مؤثر روح القدس هستند، زیرا این، شناسایی ویژه روح در عهد جدید است، زمانی که در کنار یا به عنوان بخشی از یک فرمول ظاهری با خدا و مسیح یافت می‌شود.

این نقل قولی از کتاب عظیم «کتاب مکاشفه» نوشته گرگوری بیل، صفحه ۱۸۹ است. بنابراین، تمام بخش‌های عهد جدید، پدر، پسر و روح القدس را از هم متمایز می‌کنند. آنها به ما می‌آموزند که این اشخاص را با هم اشتباه نگیریم.

برای مثال، ما پدر یا روح القدس را بر روی صلیب قرار نمی‌دهیم. سه شخص تثلیثی متمایز هستند، اما به طرز مرموزی، آنها برابر نیز هستند. این امر زمانی ثابت می‌شود که کتاب مقدس، روح القدس را با دو شخص دیگر مرتبط می‌کند تا به الوهیت او اشاره کند.

روح القدس با پدر و پسر مرتبط است، همانطور که فقط خدا می‌تواند باشد. این آخرین نکته در سخنرانی امروز است. مسیح قیام کرده، پیش از عروجش، مأموریت بزرگی به کلیسای خود داد و به شاگردان گفت که شاگردان دیگر را وادار کنند تا همه ملت‌ها را تعمید دهند و تعلیم دهند.

آنها باید مؤمنان را تعمید دهند، همانطور که به نام پدر و پسر و روح القدس نقل شده است، متی ۲۸:۱۹. روح در اینجا با دو شخص دیگر تثلیث به شیوه‌ای که فقط برای خدا مناسب است، ترکیب شده است. صحبت از تعمید به نام یک رسول بی‌معنی است.

پولس در اول قرن‌تیان ۱:۱۳ همین موضوع را انکار می‌کند. او می‌گوید هیچ‌کس به نام من یا به نام فرشته‌ای تعمید نگرفته است. در هیچ کجای کتاب مقدس هیچ‌کس به نام فرشته‌ای تعمید نگرفته است. بلکه تعمید به نام خدای سه‌گانه انجام می‌شود.

بنابراین، روح القدس با دو شخص تثلیثی دیگر مرتبط است، همانطور که فقط خدا می‌تواند مرتبط باشد. پولس می‌نویسد، انواع عطایا وجود دارد، اما همان روح است. و انواع خدمت وجود دارد، اما همان خداوند است.

فعالیت‌های متنوعی وجود دارد، اما همان خدا به همه قدرت می‌بخشد. اول قرن‌تین ۴:۱۲-۶. پولس تعلیم می‌دهد که انواع عطایا، خدمات و فعالیت‌ها وجود دارد، اما همان روح القدس، همان خداوند عیسی و همان خدای پدر.

یعنی، وحدت شخصیت‌های تثلیث، زیربنای خدمات کلیسا است. روح القدس عطایای روحانی مختلفی می‌دهد که در انواع مختلف خدمت برای خداوند عیسی به کار می‌روند و منجر به فعالیت‌های مختلفی می‌شوند که توسط پدر انجام می‌شوند. روح القدس در جنبه‌های مختلف زندگی کلیسا با دو شخصیت تثلیثی دیگر گره خورده است.

فقط خدا عطایای روحانی می‌دهد و او در اینجا همان روح نامیده می‌شود. اول قرن‌تین ۴:۱۲. مشهورترین دعای پولس «فیض خداوند عیسی مسیح و محبت خدا و رفاقت روح القدس با همه شما باد.» دوم قرن‌تین الوهیت روح را نشان می‌دهد ۱۳:۱۳.

در اینجا، مسیح منبع فیض برای قوم خداست. پدر منبع عشق است و روح القدس منبع رفاقت. برکات الهی توسط پسر، پدر و روح القدس عطا می‌شود.

به خواست خدا، در سخنرانی بعدی‌مان، به تکمیل آموزه تثلیث ادامه خواهیم داد و به صفات خدا خواهیم پرداخت.

این سخنرانی دکتر رابرت ای. پترسون در تدریس خود در مورد الهیات به معنای واقعی کلمه یا خدا است. این جلسه هشتم است. پسر خداست و روح القدس خداست.